

Bilag 4.

Foreningen af
Amts- og Retsbetjentfuldmægtige
i Danmark.

Holsted, den 29. November 1931.

Til Folketingets Retsplejeudvalg.

I Lovforslaget om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 er der ad § 123 bestemt, at Landsretten kan dispensere fra Fordringen om Prøvesager som Grundlag for Udstedelse af Landsrettens Erklæring om vedkommendes Egnethed til at faa Beskikkelse som Sagfører med Mødeberettigelse for Landsret, naar Retten gennem hans hidtidige Behandling af Rets-sager har et saadant Kendskab til ham, at den nævnte Erklæring kan udstedes.

Efter Ordlyden af denne Bestemmelse maatte den i og for sig omfatte alle dem, som opfylder Uddannelsesfordringerne i § 121, altsaa ogsaa Dommer- og andre Retsfuldmægtige, som faar medregnet Halvdelen af deres Funktionstid som saadanne til Udbringelse af den ellers almindeligt udkrævede 3 Aars Virksomhed i selvstændige juridiske Stillinger. Det vil imidlertid ikke kunne nægtes, at det kan være tvivlsomt, om ikke den nævnte Bestemmelse særlig tager Sigte paa de for Landsretten procederende Sagførere, og i hvert Fald vil Landsrettens Kendskab til vedkommende Dommerfuldmægtige være saa tilfældigt — beroende bl. a. paa de Sager, som under hans Konstitution indbringes for Landsretten —, at det ikke synes rigtigt for Dommer- og Retsfuldmægtiges Vedkommende at knytte Beskikkelsen som Sagfører med Mødeberettigelse for Landsretten til et saadant tilfældigt Kendskab. Et nøje Kendskab til vedkommende har derimod vedkommende Underrettsdommer, hos hvem han er ansat, og Foreningen tillader sig derfor at andrage om, at det højttærede Udvalg vil foranledige, at det ved Ændring i Lovforslaget bestemmes, at Fritagelse for den omhandlede Prøve gives for dem, der har været i Virksomhed som Dommer- eller Retsfuldmægtige i 6 Aar, og med Hensyn til hvilke vedkommende Ret overfor Landsretten paa Grundlag af deres hidtidige Behandling af Retssager erklærer dem egnet til at faa Beskikkelse.

For det betydelige Antal Dommerfuldmægtige, som kan ventes at ville træde over i Sagførervirksomhed, naar Loven om Dommerfuldmægtigenes Statsansættelse i 1935 træder i Kraft, er det af overordentlig stor Betydning, at de straks kan virke paa lige Fod med de allerede fungerende Sagførere, og man tillader sig derfor — da man maa formene, at ingen saglige Hindringer taler derimod — indtrængende at henstille, at der gives Fuldmægtigstanden den Støtte, at saadan Bestemmelse gennemføres, selv om Dispensationsbestemmelsen i § 123 i øvrigt maatte bortfalde.

I Ærbødighed

P. F. V.

H. Richter.